

opusdei.org

## **Dopis od Preláta (prosinec 2006)**

Dopis Mons. Javiera Echevarríi věřícím Opus Dei. Prelát mluví o adventu jako o „době radosti a naděje.“

15.12.2006

Milovaní! Kéž Ježíš opatruje mé dcery a syny!

Za dva dny začíná doba adventu, období liturgického roku, ve kterém nás církev na jedné straně vybízí, abychom mysleli na konec časů, kdy Ježíš přijde v záři své slávy, aby

soudil všechny lidi. Na straně druhé se máme připravit na oslavu jeho narození v čase před dvaceti stoletími.

Oba tyto příchody jsou vnitřně spojené. V prvním se zvláštním způsobem projevilo Boží milosrdenství. Ve druhém a posledním se zřetelně ukáže jeho spravedlnost. Ale jeden i druhý jsou projevem Boží lásky k lidem, jak učí svatý Pavel: „Projevila se přece Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvázně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás a očistil nás od každé špatnosti, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.“

[1]

Využijme tuto příležitost, kterou nám liturgie nyní nabízí, k osobnímu rozhovoru s Bohem a k tomu, abychom ostatním připomenuli úžasné pravdy víry o posledních věcech člověka. Často se stává, že lidé, když přemýšlejí o těchto skutečnostech, zakoušejí jakýsi strach. My děti Boží, apoštolové Krista, musíme předávat svým bližním náš postoj, beze strachu a zároveň bez naivity a aniž bychom se vyvyšovali. Mnohdy to může být začátek hluboké konverze nebo zásadního přiblížení se k Bohu.

Před několika týdny nás papež Benedikt XVI. vyzval k úvahám o Posledním soudu, který přichází naplnit touhu po spravedlnosti, jež dříme v lidských srdcích.

„Nepřejeme si všichni, aby se jednoho dne naplnila spravedlnost pro všechny - pro ty, kteří byli nespravedlivě odsouzeni, kteří tolik trpěli během svého života a kteří žili

životem naplněným bolestí?  
Nepřejeme si snad, aby všechno to  
moře nespravedlnosti a utrpení,  
kterého jsme byli v dějinách svědky,  
nakonec zmizelo? Nepřejeme si snad,  
abychom se nakonec radovali, že toto  
všechno mělo smysl?“

„Toto vítězství spravedlnosti, toto  
spojení různých fragmentů historie,  
které nyní zdánlivě nemají smysl, se  
proměňuje v jeden celek, ve kterém  
převládá pravda a láska. Takto se  
chápe univerzální spravedlnost. Víra  
nemá zasévat strach, nýbrž nás  
povolává k odpovědnosti. Nesmíme  
promarnit svůj život nebo ho  
zneužít, ani si ho vyhradit pouze pro  
sebe. Nesmíme zůstat před  
nespravedlností lhostejnými, mlčky s  
ní souhlasit nebo dokonce být jejími  
spoluviníky. Musíme chápat svou  
úlohu v čase a podle toho se chovat,  
tj. žít ne ve strachu, ale s  
odpovědností. Naše spása a spása  
celého světa vyžaduje odpovědnost a

angažovanost. Každý z nás musí přispět k tomuto cíli.“ [2]

Prosme Ducha svatého, mé dcery a synové, aby nám vložil do úst co nevhodnější slova, kterými budeme moci účinně zapůsobit na své bližní. Svatá bázeň Boží, dar Ducha svatého, znamená především touhu nezarmucovat našeho nebeského Otce. Přemýšlení o smrti a o víře v osobní soud, všeobecný soud i v ostatní poslední skutečnosti života působí na mnohé jako mocný prostředek k vykořenění hříchu. A není to pouze otázka strachu, ale je to jistota, že tento postoj vede ke šťastnému životu zde na zemi i potom. Proto napsal náš Otec: „Přijde soudit živé i mrtvé,' tak říkáme v Krédu. Kéž nikdy neztratíš z očí tento soud, tuto spravedlnost... a tohoto Soudce.“ [3] A také: „Neplane tvá duše touhou po tom, aby tvůj Otec Bůh byl spokojený, až tě bude soudit?“ [4]

Adventní doba se nám představuje jako čas radosti a naděje. Dokonce můžeme říci, že advent je doba, ve které mají křesťané ve svých srdcích probudit touhu - s Boží pomocí - po obnově světa. Církev nám to připomenula v nedávné slavnosti Ježíše Krista Krále, když říkala, že máme aktivně spolupracovat na obnově Božího království na zemi. A toto máme uskutečňovat každý den, ve všech každodenních skutečnostech, a připravovat tak neustálý příchod našeho Spasitele do duší. Nezapomeňme proto, že Ježíš Kristus nepřišel pouze o prvních Vánocích, ani se neobjeví pouze na konci věků. On chce být stále v našich duších a počítá s tím, že posvětime všechny ušlechtilé a lidské činnosti. Působí takto skrze svátosti, zvláště svátost zpovědi a eucharistie, ale také prostřednictvím příkladu a slova jeho učedníků, jeho přátel.

Jak jsem uvedl na začátku tohoto dopisu, v první části adventu nás liturgie přivádí ke druhému příchodu Krista. Od 17. prosince se zaměřuje liturgie na bezprostřední přípravu Vánočních svátků. Jděme proto, spojeni s Marií a Josefem, k Betlému. Oni nás naučí, jak se stýkat s Ježíšem s láskou a jemností a jak ho následovat a zamilovat se do něho. Ovocem tohoto intimního vztahu bude touha, kterou vyjádřil svatý Josemaría již před sedmdesáti pěti lety: „Přeji si, aby už pouhá moje přítomnost zapálila svět neuhasitelným požárem, který bude hořet na kilometry daleko. Chci vědět, že patřím tobě. Potom ať přijde kříž: nikdy se nebudu bát odčinění... Trpět a milovat. Milovat a trpět. Úžasná cesta! Trpět, milovat a věřit: víra a láska. Víra Petrova. Láska Janova. Horlivost Pavlova.“ [6]

Modleme se dále za svatého Otce, každý den s větší intenzitou.

Nepochybuji, že vaší modlitbou a vaším radostným obětováním jste ho doprovázeli na jeho nedávné cestě do Turecka. Snažme se, aby s ním bylo spojeno co nejvíce lidí v modlitbě a aby se modlili na jeho úmysly. A nezapomeňte také na mé intence: ať vám nikdy nezevšední.

S láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. prosince 2006

[1] Tit 2, 11-14

[2] Benedikt XVI., Homilie 12. 9. 2006

[3] Svatý Josemaría, Cesta č. 745

[4] Tamtéž, č. 746

[5] Benedikt XVI., proslov na Anděl Páně, 27. 11. 2005



[6] Svatý Josemaría, Soukromé poznámky (28. 12. 1931), citováno z Vázquez de Prada: „Zakladatel Opus Dei“. Svazek I., str. 314

---

pdf | dokument generován automaticky  
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-prosinec-2006/> (12.04.2025)